

въображеніе, и не могутъ пристойно да дѣйствуютъ догдѣ постепенно съ неговаѣхъ възрастъ мало по мало съ наукъ и образованіе не ся усвѣтлѣтъ и источѣтъ.

Постепенно ся усвобождаетъ человекъ отъ първаѣхъ своихъ дивотѣхъ и глупость, и добыва истинна понятія на обикольяѣщія его разны прѣдмѣты. Въображеніе же подѣ владеніемъ коего въ младости є былъ, и кое го є заблуждало да мысли и слави много крива понятія исчезва, а правый разумъ възпрѣмва негово мѣсто, води и учи го да упознае истинѣ, и да управлява своя размышленія по на высокы прѣдмѣты, и силы своя да употреблява на упрѣдѣлены мысли. Истое то ся случаетъ и въ общѣ за единъ цѣль народъ.

Истая разлика, подѣ коѣхъ ся отличаютъ въ каждый человекъ разна състоянія устроая ума и сѣрдца его, трѣба да ся варди и въ каждый народъ.

Първо начало състоянія всѣкаго народа є дивота, въ коѣхъ находимъ нито себе си, то есть по высокыя своя силы и прѣупрѣдѣленіе, познава, нито знае да разсѣждаетъ право за обикольяѣщія го твари и свѣтъ гдѣ онъ живѣе.

Колко по тъмень є челоѣвческій умъ, негово вѣтрѣшно священно святило, и колко тъпа му є словесность, сирѣчь, изтъщеніе и развиваніе нѣ болше умственныхъ силы, толико най много изрядно тогда дѣйствува мѣчтайное въображеніе. Незрѣлый дивый человекъ, чюствуѣщъ, да ся обикольява отъ вѣнъ отъ безбройныя вѣщи, имѣѣщи, акы крѣпшѣйши, вліяніе на него, какова сѣ явленія природы, размотряѣщъ же, да онъ не є былъ причина нихнаго еществуванія, унуждава ся да управи самъ себѣ слѣдный въпросъ. Отъ гдѣ проиждѣтъ вся сія кто азъ глѣдамъ? кой проиждѣтъ сія?

И колко по малко є въ състояніе да разрѣши сія недоумѣнія, толико по много чюствува свое безсиліе.